

AĞAMİR CAVADIN “SÖZ EŞQİ”

Şəddat CƏFƏROV,
iqtisadiyyat elmləri üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan və Rusiya Yazıçılar
və Jurnalistlər Birliklərinin üzvü,
Beynəlxalq Yazarlar Birliyinin üzvü

Bakı Azərbaycan mədəniyyətinin mərkəzidir və demək, həm də elə ədəbi sözümlərimiz, bədii düşüncəmizin də mərkəzi məkanıdır. Ancaq mənə elə gəlir ki, dənizlər çayların suları ilə qidalandıq kimi ədəbi düşüncəmizin mərkəzi məkanı da bölgələrdən gələn bədii söz ustalarının yaradıcılıq örnəkləri olmasaydı, onda bu mərkəzi məkanın ruhu bəsitləşər, sözü ecazkar çalarlardan düşərdi. Ayırı-ayrı vaxtlarda “Kredo” qəzetini izləyərkən bölgələrdə yaşayan bir çox görkəmli sənətkarların ədəbi taleləri, bədii yaradıcılıqları ilə demək olar ki, kifayət qədər tanış olmuşam. Balakəndə yaşayıb-yaradan Xutra Ramazanın poemalarını, şeirlərini oxuyarkən bilmişəm ki, vətəni sevməklə, dili varlığında diriltməklə yaşayış yerindən asılı olmayaraq böyük söz, sənət örnəkləri yaratmaq olar. Mən Xutra Ramazanın yaradıcılığı ilə bağlı Əli Rza Xələflinin “Şərhin poetik notları” kitabında da əhatəli şəkildə tanış oldum, qənaətlərimdə yanılmadığıma inandım.

Ramiz Qusarçaylı Qubada yaşayır. Amma möhtəşəm yaradıcılığı ilə sözün həqiqi mənasında ədəbi mühitimizdə parlamaqdadır. Onun möhtəşəm “Vətən” poeması artıq söz bilənlərin dilinin əzbəridir. Mingəçevirdə yaşayan cəbrayılı İsmayıl İmanzadə, Göy-göldən İncilab İsaq, Biləsuvarada (Cəbrayıl qəsəbəsində) Mirzə Mirimli, Musa Aslanxanlı, Muğanda Nübar Eldarqızı... nə qədər ilhamlı şairlərin adlarını çəkmək olar. Nəhayət, bizim cənub bölgəmiz. Hələ çox qədim zamanlardan bəri Lənkəran Azərbaycanın mühüm strateji ərazilərindən birinin mərkəzi kimi tanınıb. Bu ərazidə yaşayan söz-sənət adamları, mədəniyyət xadimləri çox vaxt Lənkərandə bir araya gəlir. Fikir və düşüncələrini ədəbi tədbirlərdə məmnuniyyətlə bölüşürlər.

Azərbaycanın müstəqillik illərində Lənkəran nəhəng mədəniyyət mərkəzlərimizdən birinə çevrilib. Mühüm ali təhsil ocaqları bu bölgənin mənəvi simasını bütün aydınlığı ilə göstərir.

Lənkərandə (eləcə də bütövlükdə cənub bölgəsində) yaşayıb-yaradan şairlərin yaradıcılığını elə bu bölgənin özündə yaşayan görkəmli elm adamları, fədakar və tanınmış söz biliciləri tədqiq edir, araşdırır, onların ədəbi fəaliyyətlərini bütövlükdə Azərbaycan mədəni mühitinə bütün dolğunluğu ilə çatdırırlar. “Kredo” qəzetində tez-tez professor Yədulla Ağazadənin imzası görünür. Onun ardıcıl və sistemli tədqiqatları cənub bölgəsinin ədəbi mühitini kifayət qədər ardıcılıqla izləyir. Yaxud Əlirza Əliyevin də yazıları ilə “Kredo” qəzetində rastlaşmışam. Onun professor Yədulla Ağazadə haqqındakı portret kitabı da xüsusilə diqqətə layiqdir. Mən bu müəlliflərin kitablarını da məmnuniyyətlə nəşr etməkdəyəm. Sevindirici hal budur ki, bölgədə yaşayıb-yaradan şairlərin özləri də ədəbi-publisist yazıları ilə mühitin təbiətini bütün rəngarəngliyi ilə təqdim edə bilirlər. Qafar Cəfəri, Ağamir Cavad, Elşad Səfəri və digərləri haqqında mən asanlıqla danışa bilərəm. Çünki əvvəlki dövrlərdə onların ardıcıl olaraq bir neçə kitabını çap etmişəm. Hətta həmin kitablar haqqında səmimi, ruhumdan süzülüb gələn yazılarla da çıxış etmişəm.

Şair Ağamir Cavad bədii-poetik yaradıcılığı ilə özünü təsdiq etmiş şairlərimizdən biridir. O, Lənkərandə yaşayıb-yaratsa da paytaxt mənəvi mühiti ilə əlaqəsini kəsmir. Son illərdə kitablarının çapını da mənə həvalə edir. Bu da mənim qəlbimi xüsusi bir fərh hissi ilə doldurur.

Onu da deyim ki, ədəbiyyat adamlarının etimadını doğrultmaq, onların inamını qazanmaq asan məsələ deyil. Bunun üçün gərək onların sözünün nazını çəkmə biləsən. Sənətlərinə dəyər verə biləsən. İnsafən, Ağamir Cavadın poeziyası daha geniş tədqiqatlarla layiqdir. Onun gözəl şeirləri var ki, bu poetik örnəklərin vasitəsilə yeni nəslə daha zəngin, daha yüksək mənəvi zövqlə tərbiyə etmək olar.

Bu günlərdə şair Ağamir Cavadın 60 illik yubileyi geniş ictimaiyyət tərəfindən qeyd olundu. Lənkərandə silsilə tədbirlər keçirildi. Onun haqqında dəyərli tədqiqat yazıları, çox isti, səmimi yubiley təbrikləri işıq üzünü gördü.

Beləliklə, mən də bu görkəmli şairin 60 illik yubileyinə öz töhfəmi vermək qərarına gəldim. Onu da deyim ki, əvvəlcə A.Cavadın son illərdə yazdığı poetik əsərləri toplanılıb bir araya gətirildi. Beləliklə, “Söz eşqi” kitabı elə bu günlərdə oxuculara təqdim olundu. Kitabın annotasiyasında ilkin məlumat var: “Ağamir Cavad müasir Azərbaycan şeirinin tanınmış nümayəndələrindəndir. “Çəkdiyim şəkillərin

malısan. Müqəddəs sözün qüdrəti tanrı qüdrəti ilə bir tutulur böyük dərğahda - haqq dərğahında. Dərğaha gedən yollar çoxdur. Bütün yollar eşq yolunda, əbədiyyətə gedən tanrı yolunda birləşir. Bu yol isə Allahın hökmü ilə insanın mənəvi dünyasında hörlülmüş “Sirat” körpüsündən başlayır. Ruhu pak, eşqi saf, qəlbi təmiz, sözü müqəddəs olanlar bu körpüdən keçəndə Allah amanında olurlar. Bu yolu keçmək üçün İlahi eşqlə pərvazlanan mələk qanadların və bir də qəlbində söz eşqi olmalıdır”. Şairin sözün ecazkar aləminə daxil olmasına qədərki yolu hamar olmur. Hər bir sənətkar sözü ağrı-acılarını varlığında yaşadaraq bu çətin yolu həyatdan aldığı bilgi və təcrübə ilə işıqlandıra bilir. Yalnız bundan sonra o, sözün ecazkar aləminə daxil olmaq imkanı qazanır. Hər bir sənətkar üçün mühüm olan bir cəhət də sözə məsuliyyətlə yanaşmaqdır, sözü özünün tale yolu kimi qavramasıdır.

Hər hansı bir sənətkar əgər sözü tale yazısı kimi qavramırsa, o yəqin ki, sözə gedən yolun yarısında qalacaq. Ən başlıcası, sözün sehri aləminin sarayına daxil ola bilməyəcək. Ağamir Cavad isə bu çətin yolları tanrının bəxş etdiyi istedadı, həyatdan qazandığı təcrübəsi, öyrəndiyi söz elmi ilə keçib. Bütün bunların hamısından üstün olan bir məsələni də qeyd edirəm ki, Ağamir Cavad zəhmətdən qorxmur, zəhməti həyatının mənası bilir. Ona görə də onun poeziyasında hər bir örnək kifayət qədər cilalanmış olur. Ağamir Cavadın zəhmətinin bəri-bəhəri onun Azərbaycan ədəbi mühitini zənginləşdirən kitablarıdır. Çünki bu kitablarda tək-cə Ağamir Cavadın qəlbi döyünür. Biz onun əsərlərində, eləcə də, yenidən nəşr olunmuş “Söz eşqi” kitabında insanın və insanlığın qəlbinin döyüntülərini də hiss edirik. Şübhəsiz, şairin qəlbinin döyüntüləri sözdə, sənətdə hiss olunmasa, onun yaratdıqları da heç oxucuya sirayət edə bilməz. Çünki oxucunun özü də hər hansı bir sənət əsərini oxuyanda sətirlər arasında özünü axtarır. Əgər öz hisslərini, duyğularını tapırsa, onda elə özünü həmin əsərin obrazı hesab edir. Beləliklə, yazı - yəni sənət əsəri oxucunun özünün ruhunun səsinə çevrilir.

Ağamir Cavad sözü, sənəti özünün alın yazısı hesab edir. Çünki sözə, sənətə bütün varlığı ilə bağlı olan adamlar artıq özlərinin alın yazılarının müəllifi olurlar. Ümumiyyətlə, alın yazısı məsələsinə mənə daha real yanaşmam. Yəni hər bir insanın alın yazısı onun öz əməlinin, aqlının düşüncəsinin, həyata münasibətinin nəticəsi kimi şəxsin taleyində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Ağamir Cavad “Söz eşqi” kitabının ən böyük bölümünü “Mənim alın yazım” adlandırır. Elə birinci şeirini də bu bölmədə “Salam, 60 yaşım” adı ilə oxucuya çatdırır.

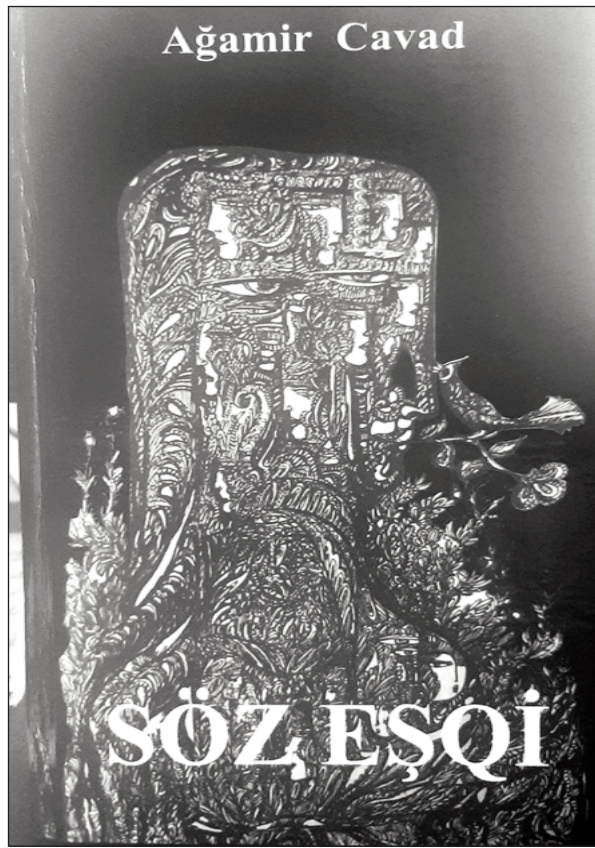
Məhəbbətlə döyünür daim sevən ürəyim,
Ömrə işıq çiləyir hər arzu, hər diləyim.
Başımın üstə haqdır kəsdiyim duz-çörəyim,
Halal bərəkətdən, duzundan öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Xəyalının bağında ilhamım verir nubar,
Sən bir eşq aləmisən, dünya gəlir sənə dar.
Haqqın söz meydanında sənə də haqq sözün var,
Zamana sığışmayan sözündən öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Elmin kamil yolunda eşq dərşini almısan,
Sözün müqəddəsləşib, mərifətlə dolmuşan.
Yalan öz yalanında, sən düzündə qalmısan,
Yalın, yalan dünyada düzündən öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Şair ilk baxışdan belə görünür ki, öz ürəyini, hisslərini tərənnüm edir. Bir növ mənəvi kredosunu öz hissləri, duyğuları ilə çatdırmağa çalışır. Bununla da 60 illik ömründə həyatının hansı mənəvi ölçülərlə yaşadığına diqqəti yönəldir. Sonra onu da qeyd etmək olar ki, diləklərinin, arzu istəklərinin, bir sözlə, qəlbinin halal duz-çörəyindən güc aldığı bəyan edir. Və bununla da 60 illik ömrü ilə qürurlanır. Ona görə yox ki, 60 illik, yəni az olmayan bir ömür yaşayıb. Ona görə tərənnüm edir ki, bu illəri, bu illər ərzində o, həyatını mənəvi yaşamağa çalışıb. İnsanlara işıq verməyə, insanları daha uğurlu gələcək üçün inamla mübarizə aparmağa çağırır.

(Davamı 11-ci səhifədə)

ruhu” (2002), “Eşq işığı” (2007), “İşıq adam” (2009), “Yanmış budaq üstə oxuyan bülbül” (2013), “Ömrün eşq yolu” (2018), “Dəniz adam” (2021) kitabları ona geniş oxucu auditoriyası qazandırmışdır. “Söz eşqi” kitabı şairin oxucuları ilə yeddinci görüşüdür. Həyata özünəməxsus fəlsəfi baxış, doğma yurda və insanlara olan saf sevgi münasibəti, insanların mənəvi saflığa, gözəlliyə çağırış kitabdakı əsərlərin əsas leytmotivini təşkil edir”. Onu da deyim ki, son vaxtlar nəşr olunan bir çox kitablarda annotasiyalara rast gəlmirəm. Ancaq kitab poliqrafiyasında annotasiya mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Kitabın əvvəlində nəşriyyat qeydi kimi verilmiş annotasiyalar kitab üçün qızıl açardır. Oxucu məhz bu kiçik qeydlərdən keçərək müəllifin zəngin mənəviyyat sarayına daxil ola bilər.

Bu qeydləri yazdığım dəmdə qapı və qızıl açar ifadələri yaddaşımda əks-səda verdi. Elə Ağamir Cavadın özü də kitaba “ön söz əvəzi” yazdığı “Söz yolu, söz ömrü” başlıqlı qeydlərində şairlə tanrı arasındakı əlaqədə məhz sözü qapı hesab edir. Zənnimcə, elə müəllifin həmin qeydləri oxucu üçün də maraqlı ola bilər: “Dərğah sözü ilkin mənada qapı önü, məcazi mənada isə böyüklərin qapısı anlamını verir. Bu böyüklük isə ilk növbədə tanrı ilə, sözlə bağlıdır. Dərğah sözünü ən çox tanrı və sözlə bağlı işlədirik; Tanrı dərğahı var, Söz dərğahı var. Haqq dərğahı isə hər iki dərğahı özündə birləşdirir. Sözün dərğahında imtahan verib tanrı dərğahına varid ol-

(Əvvəli 10-cu səhifədə)

Bir sözlə, xəyalının bağından dərdiyi meyvələr onun eşq aləminin məhsuludur. Bu aləm onun üçün çox genişdir. Çox zəngindir. Bu mühitin, bu aləmin ona nələri bəxş etdiyini özü yaxşı bilir. Ona görə də qəlb aləmini, eşq aləmini real dünyadan daha uca bilir, daha geniş bilir. Bir sözlə, eşqi Nizami demiş, özünün mehrabı bilərək həqiqət yolu seçib və bu yolla kamilləşməyə doğru gedib.

Şair üçün bu yolun dəyəri məhz sevgi ilə yoğrulduğu üçün əvəzsizdir. Şeirinin sonrakı bəndlərində də məhz yolunun həqiqət olduğunu, eşqlə nurlandığını min bir istəklə poetikləşdirməyə çalışır.

Sevgi ilə yoğrulub həyatının hər anı,
İnamınla dağıtdın hər şübhəni, gümanı.
Eşqinin odu ilə qızdırmısan dünyanı,
Qaladığın ocağın közündən öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Ömrün eşq dastanından bağlamısan bir kitab,
Haqsızlıqlar görəndə ürəyin etməyir tab.
Hər günün bir qayğıdır, hər günün bir iztirab,
Eşqlə ötən hər ilin nazından öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Yoluna işıq salıb həyata haqq baxışın,
Yaracaq hər zülməti ildırımtək çaxışın.
Qələminlə bəzənib taleyimin naxışı,
Ömrümə naxış vuran yazından öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Özüntək qalmağınla qazanılıb bu ad, san,
Eşq havasıyla dolu torpaqsan, odsan, susan.
Bu sənət dünyasında sən də bir iz qoymusan,

Ağamir Cavad poeziyanın ən müxtəlif janrlarında istedadla qələm işlədən müəlliflərdəndir. Onun lirikası sevgisini həyəcanlarına bürüyüb idealına çatdırmaq yolunda israrlıdır. Lakonik, yıqcam şeirlərlə gözəli səmimiyyətlə tərənnüm edir. Bütün istəklərində idealından özünü ayırmır. Onunla birgə iztirab, əzab yolları keçir. Və yeri gəldikcə özünə əzab verməyi də rəva bilir. Təki o, idealını qoruya bilsin. Və maraqlı müqayisələr aparır. İdealına nə bəxş edib, amma əvəzində ondan nə görüb. Bu məzmununda onun "Mənə bu da azdır" adlı maraqlı bir şeiri var.

Mən səni qəlbimdə öldürmədim, yox,
Bu sənə bəsdir.
Sən məni qəlbində öldürdün ancaq,

varlığında hiss edir. Sözü ilə, sənəti ilə əzab çəkən həqiqətin tərəfində dayanır.

Belə düşünmək olar ki, şairlərin həqiqəti qoruması cəmiyyətdə mənəvi nizamı təmin edir.

Ağamir Cavad bir şəxsiyyət kimi də bütövdür. Camaat arasında onun xüsusi hörməti var. Görkəmli ədəbiyyatşünas alim Yədulla Ağazadə onun haqqında 60 illik yubileyi ilə bağlı "Şair, şeir, işıq..." adlı esse məqaləsində Ağamir Cavad şəxsiyyətinin mükəmməlliyinə diqqəti yönəldir: "Ağamir Cavad çətin, amma olduqca ibrətamiz, mənalı həyat və yaradıcılıq yolu keçmişdir. Həyat burulğanları onu zaman-zaman şeirdən, sənətdən ayırmağa çalışmış, bir müddət mühasib kimi fəaliyyət göstərmiş, lakin şeirə, sənətə olan böyük sevgisini, həqiqi dostluğunu ona unudura bilməmiş, bütün çətinliklərə qalib gələrək özünü təsdiq etmişdir. Universiteti bitirdikdən sonra AYB Lənkəran Bölməsində ədəbi məsləhətçi işləməklə bölgədə yazıçı və şairlərin yetişməsində, ədəbi mühitin formalaşmasında və inkişafında böyük zəhməti, misilsiz xidmətləri olmuşdur və bu gün də bu missiyanı ləyaqətlə davam etdirməkdədir. Bu yazını mətbuat üçün hazırlayarkən Ağamir Cavadon (Cavad) tələbəlik illərində qələmə aldığı folklor ekspedisiyası ilə bağlı referatı bir təsadüf nəticəsində əlimə keçdi. O zaman da Ağamirə layiq olduğu fikirləri, sözləri demişdim, indi də xüsusi olaraq vurğulamaq istəyirəm ki, tələbə Ağamirin hesabatı xalq ədəbiyyatına sevgi dolu münasibəti, şəxsi elmi qənaətlərindən gələn düşüncələrinin səmimiyyəti, istiliyi ilə tələbə yoldaşlarından yaxşı mənada çox fərqlənirdi. Bu gün də həmin fikirdəyəm. Həmin referatda diqqəti cəlb edən daha bir xüsusiyyət Ağamirin yazısının sonuna özünün toxuduğu xalq ədəbiyyatı nümunələrindən heç də seçilməyən bəyatiələr əlavə etməsi idi. Elə bunun nəticəsidir ki, universitetdə kafedra

AĞAMİR CAVADIN "SÖZ EŞQİ"

Tarixin yaddaşında izindən öpürəm mən,
Salam, 60 yaşım, üzündən öpürəm mən!

Demək, fəxr edir keçdiyi yolla. İnanır ki, bu yollardakı izi heç vaxt tarixin yaddaşından silinməyəcək. Çünki tarixin yaddaşındakı izini o, qələmi ilə naxışlayıb, qələmi ilə bəzəyib. Ən başlıcası, zəkasının, istedadının gücü ilə keçdiyi yollara işıq salıb. Özündən sonra gələnləri də məhz bu yolda daha rəvan görmək istəyib.

Ağamir Cavadın "Mənim alın yazım" bölümünə daxil olan şeirlərini ardıcıl olaraq izləmək olar. Və izlədikcə də bu şeirlərin hansı qaynaqlardan güc aldığı da sezmək mümkündür. Məsələn, ayrı-ayrı şeirlərdə o, Məmməd Arazın, Ramiz Rövşenin, Xanlar Həmidin misralarını öz şeirlərinə epiqraf götürür. Hətta doğmalarına və özünə ithaf etdiyi şeirlərdə də yaşamağın, həyatın gözəlliyini mənəvi saflıqda gördüyünü qeyd edir.

Növbəti bölümü Ağamir Cavad "Məndən sevgi öyrən" adlandırır. Bu bölmədə də sevgisinə, eşqinə sadıq olduğunu bəyan edir. Özü üçün meyar onu bilir ki, ömrünü işıqda keçməlidir. Işıq isə yanmanın nəticəsidir. Yanma yoxdursa, işıq da yoxdur. Onun bir maraqlı şeiri də var: "Üzərlik kimi".

Boynundan asılan söz muncuğuyam,
Hələ ki olmayıb sözümdən küsən.
Mən sənənin eşqinin göz muncuğuyam.
Sən mənim eşqimin üzərriyisən.

Sözüm kirpiyimlə götürüb odu,
Eşqə sədaqətlə döyünür ürək.
Mənim taleyimə yazılan budur:
Səni bəd nəzərdən qoruyam görək.

Yüz illik ömür də bir kiçik andır,
Çalış eşqlə ötsün ömrün hər dəmi.
Sən mənim yolunda üzərlik yandır,
Mən yanımla yolunda üzərlik kimi.

Üzərlik Azərbaycan təbiətində çox rast gəlinən dərman bitkilərindən biridir. Müxtəlif xəstəliklər zamanı üzərlik yandırılır. Bunun nə dərəcədə elmi əsası var, yoxdur, deyə bilmərəm, amma xalq arasında üzərlik insanların sağlamlığının qoruyucusu kimi də şöhrət qazanıb. Ancaq şair üzərlik obrazına ictimai məzmun verir. İdealını qorumaq üçün özünü yandırmışa can atır. Və bu yolla idealını həyatın qəzalarından hifz etmək istəyir.

Mənə bu da azdır.
Mən sənə bir dünya sevgi yaşatdım,
Bu sənə bəsdir.
Sən məni bir ömür həsrətə atdın,
Mənə bu da azdır.

Sənə sevinc verdim ürək dolusu,
Bu sənə bəsdir.
Mənə kədər verdin, gözlərimdə su,
Mənə bu da azdır.

Orijinal formalardan istifadə etmək şair üçün həmişə yaradıcılıq axtarışlarında olmağın təzahürüdür. Maraqlıdır ki, Ağamir Cavad poeziyada ustad olduğu kimi sevgidə də ustad olduğunu bəyan etməkdən çəkinmir. Hətta idealına "Məndən sevgi öyrən" deyir. Bu da təsadüfi deyil. Axi, sevgi fədakarlıq istəyir. Hətta bəzən ictimai qınağa belə məruz qalsa da, aşiq məhz öz sevgisindən dönməzliyi ilə ucadır, yenilməzdir.

Yuxarıda qeyd etdiyim kimi onun müxtəlif formalarda, janrlarda qələmə aldığı şeirləri poeziya auditoriyalarında həmişə alqışlarla qarşılanır. Maraqlı səkkizliklər müəllifidir. Formanın verdiyi imkan daxilində özünü ifadə etməyə çalışır. Məhz iki bəndin içində səkkiz misraya sığışıra bildiyi duyğuları oxucunun təsəvvüründə mükəmməl lövhələrə çevirir.

Maraqlıdır ki, o bir səkkizlik şeirinə Nizami Gəncəvidən belə bir epiqraf götürür: "Gərək söz meydanı gen olsun müdam". Məhz bu səkkizlikdə o, cəmiyyət və insan problemini qarşılaşdırır. Sözü verilən dəyəri diqqətə yetirir. Əlbəttə, şairin ürək ağrısına çevrilən məqam zamanın, dövrün şeiri ucuz tutmasıdır. Çünki poeziya həqiqətin ifadəsidir. Şair cəmiyyət və söz arasındakı təzadı real həyat həqiqəti kimi göstərir:

Ustad, söz meydanı bu gün olub dar,
Həqiqətsevənlər daim çəkir qəm.
Kim məddah yazardır, vəzifəsi var,
Meydanı genişdir, səsi də ötkəm.

Xəstə cəmiyyətdə haqqın səsi yox,
Hakimlər gözü kor, qulağı kardır.
Kim haqqı yazırsa, vəzifəsi yox,
Səsi eşidilmir, meydanı dardır.

Zənnimcə, şair həqiqəti elə bu qədər deyə bilər. Ağamir Cavad həyat həqiqətlərinə biganə qalan şair deyil. O, həyatın qaynarlığını həm də öz ruhunda,

müdiri işlədiyim dövrdə bir müddət Ağamir Cavadı gözəl şair və layiqli ədəbiyyatşünas olaraq LDU-da dərs deməyə dəvət etmişdim. Həmin günləri həmişə xoş duyğularla xatırlayıram.

Ağamir Cavad haqqında birinci dəfə deyil ki, danışıram. Zaman-zaman Azərbaycan Yazıçılar Birliyi Lənkəran bölməsinin tədbirlərində ədəbi-tənqidçi kimi iştirak etmiş, bir çoxlarının, xüsusən Ağamir Cavad yaradıcılığının üstün məziyyətləri haqqında danışıq, haqqında mətbuatda yubiley yazıları ilə çıxış etmişəm". Bu qeydlər göstərir ki, Ağamir Cavad müasiri olan görkəmli alimlərin də diqqətindədir. Yədulla Ağazadənin təmsalında inanmaq olar ki, Ağamir Cavadın yaradıcılığı elmi tədqiqat üçün çox gərəkli mövzu ola bilər.

Ağamir Cavadın "Söz eşqi" kitabında qəzəllər bölümü də var. Onun qəzəlləri xanəndələr üçün də çox maraqlı xammal ola bilər. Bundan başqa kitabda Ağamir Cavadın "Söz ömrü" poemalarından fraqmentlər də verilib.

"Söz eşqi" kitabının nəşri kimi Ağamir Cavadın oxuculara təqdim olunan və bu kitabda toplanan yaradıcılıq nümunələrinin başqa məziyyətlərindən də geniş söhbət açmaq olar. Amma mən kitabda ən çox diqqətimi cəlb edən və əlbəttə, könlümü oxşayan yaradıcılıq nümunələrindən bəhs etdim, müvafiq bildiklərimi də Ağamir sənətini sevmə oxuculara çatdırmağa çalışdım. Elə buradaca qeyd etdim ki, Ağamir "Söz eşqi" kitabının iki əsas xətti tədqiqatçıların diqqətində olacaq. Əlbəttə, birincisi, söz obrazıdır. İkincisi eşq anlamında təqdim olunan sevgi, məhəbbət mövzusu ilə şairin hisslərini, duyğularını göstərən eşq obrazıdır.

Maraqlıdır ki, müəllif kitabın adında "söz" və "eşq" obrazlarını ustalıqla birləşdirib və kitabın məzmununda da bu vəhdəti təmin etməyə çalışıb və deyərdim ki, buna uğurla nail olub.

Bütün bunlar onu göstərir ki, Ağamir Cavad dövrümüzün kifayət qədər təqdir oluna bilən şairidir. Onun yaratdıqları zaman-zaman yaddaşlarda yaşayaacaq, insanları mənəvi saflığa çağıracaq. Şair üçün ən mühüm missiya insanların inamını qorumaqdır. Ağamir Cavad bütün yaradıcılığı ilə öz missiyasını qorumaqda israrlıdır.

31.03.2023